

Daarom is het noodig, dat de geneeskundige organisatie wordt erkend als overeenkomsten sluitende partij, want alleen daardoor kan ons invloed worden gewaarborgd op den aard der overeenkomsten tusschen artsen en ziekenfondsen; invloed, niet om, steunend op onze macht, den ziekenfondsen zware voorwaarden op te leggen, maar om de artsen te behoeden voor vernietigende voorwaarden. Geen strijd, maar samenwerking.

Het socialisme, zegt AGRICOLA, beschouwt den arts, door zijn „monopolie” beschermd, als kapitalistischen uitbuiters van den zieke, en wil nu integendeel den arts tot loonarbeider, het ziekenfonds of de gemeenschap tot kapitalistisch grootbedrijf maken, dat de „kleinbedrijven” tracht op te zuigen en den arbeider voorwaarden opdwingt, waarbij geen sprake meer is van belooning van den geneeskundigen arbeid naar zijn waarde. Reeds voor jaren heeft Ref. gezegd, dat tegenover de artsen de democraten (want het zijn niet alleen sociaal-democraten) „in den grond *plutocraten* zijn, onvervalschte geldtyrannen, die het volle gewicht hunner met kopergeld gevulde vuisten laten neêrkomen op de hoofden van artsen, wier eenige zonde is, dat zij geen bezitters zijn”. Want wie dit wèl zijn, behoeven zich van dit alles niets te laten welgevallen. Met niet minder recht dan andere arbeidersorganisaties mag daarom de geneeskundige stand medezeggenschap eischen bij de beslissing van alle vraagstukken, die op de arbeidsvoorwaarden betrekking hebben. In het belang der *zaak* is dit noodig. Slechts een artsenstand, die over dit recht beschikt, zal zich ook met volle zedelijke werkkraft aan zijn taak kunnen wijden. Slechts achting en waarborg voor de stoffelijke en zedelijke belangen der artsen kunnen dat plichtsgevoel en die opgewektheid tot den arbeid teweegbrengen, waardoor de gemeenschap ten volle over het geneeskundig arbeidsvermogen kan beschikken. Miskennis dezer waarheden, bureaucratistische ondergeschiktheid van den arts zouden zich aan de gemeenschap bitter wreken. Die achting en waarborging kunnen verkregen worden, als de groote gemeenschap samenwerkt met de *gemeenschap* der artsen.

Ook voor den arts heeft het individualisme afgedaan. In zijn werk als arts moet hij als persoonlijkheid tegenover persoonlijkheid blijven staan; noch de arts als wiel in een machine, noch de zieke als schaap in een kudde. Dan eerst komt zijn werk tot zijn recht en kan het voor de zieken de beste vruchten dragen. Maar met dezen individueelen arbeid moet hij deel nemen in het werk van de groote instellingen voor de verzorging der openbare gezondheid. En zijn persoonlijke wil, wat zijn arbeidsvoorwaarden betreft, moet hij voegen in en naar den wil van de artsengemeenschap, en deze weder moet zich niet onderwerpen aan, maar samenwerken met de groote gemeenschap.

Zóó stelt zich dan AGRICOLA de werkelijk maatschappelijke regeling van den geneeskundigen arbeid voor: *individualistische* arbeidsverrichtingen en *sociale* arbeidsgemeenschap; als uitwendige vorm van den arbeid *vrije* beroepsuitoefening, slechts beperkt door de belangen van het algemeen, door weloverlegde samenwerking.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

TILANUS-MEDAILLE.

De ondergeteekenden, in de algemeene vergadering van het Genootschap tot bevordering van Natuur-, Genees- en Heelkunde te Amsterdam gehouden op den 29sten Oct. 1919 benoemd tot commissie van prae-advies voor de TILANUS-medaille, hebben de eer vóór den 15den Maart a.s. bij den eersien ondergeteekende inzending te verzoeken van de werken, die voor de toekenning van genoemde medaille in aanmerking komen.

Zij brengen daarbij de volgende bepalingen uit de statuten en uit de regelen voor de uitvoering der statuten ter kennis.

Van de statuten:

De medaille zal worden uitgereikt aan den schrijver op het gebied der heelkunde

in haar meest uitgebreiden omvang, die daarvoor naar het oordeel van het Genootschap het meest in aanmerking komt.

De medaille zal alleen worden toegewezen aan Nederlanders of aan hen, die in Nederland of zijn koloniën gevestigd zijn.

Het genootschap heeft het recht de bekroonde manuscripten in zijn werken op te nemen.

Van de regelen:

Behalve geschriften op het gebied der heilkunde in engeren zin zullen, met uitzondering van academische proefschriften, alle oorspronkelijke bijdragen tot de klinische wetenschappen, die voor de heilkunde gewichtig zijn, bij de toekenning der medaille in aanmerking genomen worden.

De stukken kunnen zoowel door den schrijver zelve, als door anderen worden ingezonden. In het laatste geval geeft de commissie den schrijver daarvan zoo spoedig mogelijk kennis. Indien deze niet binnen één maand schriftelijk van zijn goedkeuring doet blijken, worden zijn geschriften buiten beoordeeling gelaten. Manuscripten kunnen anoniem met verzegelde naambriefjes worden ingezonden.

De medaille wordt slechts verleend aan personen, die op den dag dezer oproeping hoogstens gedurende 14 jaren den titel van arts of doctor dragen, te rekenen van den datum van den eerstverkregen titel.

Wanneer meer dan één schrijver de bekroning waardig wordt geacht, wordt over de toewijzing der medaille tusschen hen geloot.

Utrecht }
Amsterdam } 10 Januari 1920.

H. J. LAMÉRIIS, Utrecht, Servatiusbolwerk 4.
P. RUITINGA, Amsterdam.
H. TREUB, Amsterdam.

HONDSOLHEID IN NEDERLAND.

In verband met hetgeen voorkomt onder punt *i* van de mededeeling betreffende „Hondsolheid in Nederland”, opgenomen op bldz. 163 van dit *Tijdschrift*, maakt men ons opmerkzaam erop, dat de artsen de bemoeienis ter zake van de opzending van afgemaakte dieren naar Utrecht gevoegelijk aan de burgemeesters en aan den veeartsenijkundigen dienst kunnen overlaten, aangezien dienaangaande bepaalde voorschriften bestaan.

Het wordt daarom dezerzijds op hoogen prijs gesteld, ter voorkoming van misverstand, het bovenstaande nog ter kennis van de lezers te brengen.

Utrecht,
12 Januari 1920.

Namens den centralen gezondheidsraad:
JITTA, voorzitter.
VAN ASCH VAN WIJCK, secretaris.

OVER DEN VORM VAN DE MAAG.

Naar aanleiding van het artikel van VAN LIER, zou ik gaarne een paar opmerkingen maken.

VAN LIER gaf zijn proefdieren — omtrent hun grootte vernamen wij niets — 1000 gram aardappelpuree met of zonder contrastmiddel, terwijl voor de diagnostiek slechts 500 cm³ tegelijk gebruikt wordt. Hierdoor is wellicht te verklaren, dat de röntgen-photo fig. 1 het beeld van maagovervulling vertoont.

Het röntgenogram van den hond, die alleen aardappelpuree gebruikte, is in buikligging (fig. 3), dat van den hond, die tevens een contrastmiddel kreeg (fig. 4), in rugligging genomen, zooals ook uit het beeld der ribben blijkt. Hierdoor is een verschil in vorm der beelden van fig. 3 en 4 verklaarbaar.

Wanneer de inhoud van de maag in fig. 1 en fig. 3 dezelfde is, wat de kubieke grootte betreft (1060 gr. en 1000 gr.), dan zou het röntgenbeeld in zijdeligging genomen moeten aantoonen, dat de maag met contrastmiddel veel platter is, dan de gevulde maag zonder contrastmiddel.